

РЕПУБЛИКА СРПСКА
В Л А Д А
Министарство за просторно уређење,
грађевинарство и екологију

Бања Лука, Трг Републике Српске бр. 1

Број: 15.03-360-191/17
Датум: 07.11.2017. године

Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, одлучујући о жалби Министарства правде Босне и Херцеговине, Јединица за имплементацију пројекта изградње Завода за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера БиХ, Сарајево, изјављеној против рјешења Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа број 05-360-58/17 од 05.10.2017. године и обачуна трошкова за рад комисије за вршење техничког прегледа изграђеног објекта број 05-360-58/17 од 05.10.2017. године, у поступку издавања употребне дозволе, на основу члана 29. Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, број 118/08, 11/09, 74/10, 24/12 и 121/12), доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Одбија се жалба Министарства правде Босне и Херцеговине, Јединица за имплементацију пројекта изградње Завода за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера БиХ, Сарајево, изјављена против рјешења Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа број 05-360-58/17 од 05.10.2017. године.
2. Одбацује се жалба Министарства правде Босне и Херцеговине, Јединица за имплементацију пројекта изградње Завода за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера БиХ, Сарајево, изјављена против Обачуна трошкова за рад комисије за вршење техничког прегледа изграђеног објекта, сачињеног од стране Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа под бројем 05-360-58/17 од 05.10.2017. године.

Образложење

Рјешењем Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа број 05-360-58/17 од 05.10.2017. године повјерено је УНИС Институту за екологију, заштиту на раду и заштиту од пожара Источно Сарајево, вршење техничког прегледа комплекса Завода за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера БиХ – Државни затвор БиХ, изграђеног на земљишту означеном као к.ч. бр. 3296/3, 3290/2, 3290/3, 3290/4, 3291/1, 3292/1, 3293/1, 3294/1, 3295/3, 3295/5, 3296/1, 3294/4, 3294/3, 3291/6, 3293/5, 3290/5, 3291/7 к.о. Храсница (нови премјер), што одговара к.ч. бр. 747/27, 747/2, 747/30 к.о. Храсница

(стари премијер) и к.ч. бр. 2336/3, 2336/4, 2336/5, 2336/6 к.о. Војковићи, инвеститора Министарство правде Босне и Херцеговине.

Против наведеног рјешења и Обрачуна трошкова за рад комисије за вршење техничког прегледа изграђеног објекта, сачињеног од стране Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа под бројем 05-360-58/17 од 05.10.2017. године инвеститор је благовремено изјавио жалбу због: погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреда правила поступка и погрешне примјене материјалног права. Образлажући разлоге жалбе, жалилац истиче да је првостепени орган у поступку доношења оспореног рјешења грубо занемарио одредбе члана 141. и 142. став 6. Закона о уређењу простора и грађењу, те одредбе члана 6. и 10. Правилника о вршењу техничког прегледа објеката и осматрању тла и објеката у току њихове употребе, јер је тражио достављање предрачуна радова који инвеститор, у складу са наведеним прописима није дужан доставити, да је првостепени орган учинио битне повреде првила управног поступка из чл. 7., 8. и 9. Закона о општем управном поступку, јер није провео управни поступак у коме је био дужан утврдити да правно лице које је одредио за обављање техничког прегледан није већ било ангажовано на пословима изградње Завода, нити је жалиоцу омогућио да се изјасни, што је довело до тога да се за вршење техничког прегледа одреди правно лице које је већ било у уговорном односу за извођачем по основу уговора о набавци услуга из области заштите на раду и заштите од пожара од 06.08.2014. године. Жалилац даље истиче да је првостепени орган, позивајући се на правилник који је донијела Општина Источна Илиџа и Одлуку о висини накнаде за контролу техничке документације и за рад комисија за технички пријем објеката, донесену од стране начелника општине, занемарио одредбу члана 144. став 3. Закона о уређењу простора и грађењу којом је овлашћење за доношење правилника којим се детаљније прописује поступак, организација и спровођење техничког прегледа, издавање употребне дозволе, осматрање тла и објеката у току његове употребе дато искључиво министру, да начелник општине нема овлашћење да доноси подзаконске акте и да се бави законодавним пословима, већ да је према Уставу Републике Српске дужан да извршава законе, друге прописе и опште акте Републике чије извршавање је повјерено општини и обезбјеђује извршавање прописа и општих аката општине. Жалилац истиче да обрачун трошкова за вршење техничког прегледа изграђеног објекта мора бити саставни дио рјешења и да мора бити управни акт јер је првостепени орган ауторитативно одлучио о захтјеву за технички пријем у оквиру чега је одлучио о висини трошкова, да из одредаба члана 146. Закона о уређењу простора произилази да се трошкови утврђују након техничког пријема и да се не могу утврдити паушално процентом од предрачунске виједности радова јер је поента надокнада трошкова комисији за технички пријем и административна такса, а не богаћења комисије. Посебно истиче да је обрачун трошкова незаконит јер није јасно на основу којег прописа је жалилац дужан 30% од укупног износа уплатити Општини Источна Илиџа. Коначно, предлаже да се оспорено рјешење поништи и да другостепени орган мериторно ријеши управну ствар или да оспорено рјешење поништи и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак

Размотривши жалбу, оспорено рјешење и остале прилоге списка ове управне ствари, ово министарство је одлучило као у диспозитиву из сљедећих разлога:

Оспорено рјешење је донесено поводом захтјева жалиоца за издавање употребне дозволе за објекат Државног затвора БиХ на локацији Накло, Војковићи, изграђеног на основу одобрења за грађење датог рјешењем Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа број 05-361-66/12 од 11.03.2013. године.

Одредбом члана 142. став 1. Закона о уређењу простора и грађењу («Службени гласник Републике Српске», бр. 40/13, 106/15 и 3/16) прописано је да технички преглед обавља стручна комисија коју рјешењем формира орган који је издао грађевинску дозволу у

року три дана од дана пријема комплетног захтјева. Ставом 6. наведене законске одредбе прописано је да надлежни орган може повјерити технички преглед правном лицу са лиценцом за ревизију или израду техничке документације или за грађење, уколико то правно лице, односно запослени у том правном лицу, није обављало послове стручног надзора изградње објекта или учествовало у његовом грађењу. Сходно одредби става 7. наведеног члана, листа правних лица или физичких лица као појединачних чланова комисије утврђује се из реда правних и физичких лица са лиценцом, а на основу јавног конкурса који орган управе надлежан за издавање грађевинске дозволе спроводи сваке двије године.

Поступајући по захтјеву жалиоца, првостепени орган је оспореним рјешењем послове техничког прегледа за предметни објекат повјерио «Унис» Институт д.о.о. Источно Сарајево, који се налази на листи правних лица за вршење техничког прегледа објеката на подручју Општине Источна Илиџа за 2016. и 2017. годину и који посједује лиценцу која важи до 04.04.2018. године.

Наводи жалиоца да је правно лице коме је повјерено обављање техничког прегледа за предметни објекат већ било у уговорном односу са извођачем по основу уговора о набавци услуга из области заштите на раду и заштите од пожара од 06.08.2014. године, нису од значаја у поступку повјеравања послова техничког прегледа, с обзиром на одредбу члана 142. став 3. Закона о уређењу простора и грађењу из које произилази да чланови комисије за технички преглед не могу бити службена лица запослена код органа надлежног за издавање грађевинске дозволе, те лица запослена код извођача радова, као ни лица која су вршила послове стручног надзора, те чињеницу да се уговор не односи на извођење радова на изградњи предметног објекта нити на послове стручног надзора над грађењем.

Жалилац је имао могућност да, у складу са одредбом члана 33. Правилника о вршењу техничког прегледа објекта и осматрању тла и објеката у току њихове употребе («Службени гласник Републике Српске», бр.100/13), прије подношења захтјева за издавање употребне дозволе, изабере најповољнијег понуђача са листе лица овлашћених за вршење техничког прегледа и да уз захтјев за издавање употребне дозволе достави документацију о спроведеном поступку избора правног лица за најповољнијег понуђача, што у конкретном случају није учињено.

Из напријед наведеног произилази да је оспорено рјешење правилно и на закону засновано, а жалба неоснована, због чега је одлучено као у тачки 1. диспозитива на основу члана 225. став 1. Закона о општем управном поступку («Службени гласник Републике Српске», бр. 13/02, 87/07 и 50/10).

Сходно одредби члана 146. став 3. Закона о уређењу простора и грађењу и одредбама члана 32. Правилника о вршењу техничког прегледа објекта и осматрању тла и објеката у току њихове употребе, трошкове обављања техничког прегледа сноси инвеститор, односно власник објекта, а вриједност радова и остали услови одређују се уговором који закључује инвеститор са првим лицем којем су повјерени послови техничког прегледа, а само у случају кад надлежни орган именује Комисију за вршење техничког прегледа, трошкови се одређују рјешењем о именовању комисије, односно управним актом. У конкретном случају послови техничког прегледа повјерени су правном лицу са листе правних лица овлашћених за вршење техничког прегледа и трошкови техничког прегледа се одређују уговором инвеститора и тог правног лица.

Обачун трошкова за рад комисије за вршење техничког прегледа изграђеног објекта, сачињен од стране Одјељења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Источна Илиџа под бројем 05-360-58/17 од 05.10.2017. године нема карактер управног акта, због чега жалба против истог није допуштена, те је закључено као у тачки 2. диспозитива на основу члана 224. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 13/02, 87/07 и 50/10).

Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Источном Сарајеву у року 30 дана од дана пријема овог рјешења. Тужба се предаје у два истоветна примјерка таксирана износом од 100 КМ судске таксе непосредно Суду или препоручено поштом.

Уз тужбу се прилаже ово рјешење у оригиналу или препису.

Достављено:

1. Општини Источна Илиџа
2. Евиденцији
3. а/а

